

“Vull que hi hagi evolució”

“Al final, un granet de sorra de tothom ha fet que la temporada fos extraordinària”, afirma el tècnic sobre l'últim curs del Sarrià

“No volem obrir l'equip a portar gent de fora. Ni volem ni podem. Serà un any molt dur”

Fa anys que penso que tenim equip per ser a plata. Per circumstàncies no havíem pogut arribar a la fase

Josep Espar (Barcelona, 1976) prepara la seva segona temporada com a assistent de Xavi Sabaté al Wisla Plock. Serà també la segona de coordinador esportiu del Sarrià, l'equip que havia de dirigir el curs passat tal com havia fet des del 2011 fins que va marxar al Veszprém, l'hivern del 2016. “En Xavi és un treballador incansable i ens avenim en això”, diu sobre la seva tasca d'estudi dels rivals, preparació física o anàlisi dels entrenaments en un equip que juga la lliga de campions. “Quan no li sortien les coses al Barça en van provar de fer unes altres. I, llavors, van tenir greus problemes amb l'arbitratge. No van estar fins i l'altre equip va entrar en el partit”, afirma sobre l'última ensopegada del club en el qual va jugar, en la final a quatre de Colònia. “La gent d'handbol hi ha d'anar un cop a la vida”, diu sobre l'esdeveniment.

L'estiu passat marxa a Plock. Com va anar la primera sortida de Sarrià cap al Veszprém?

Un 1 de gener vaig quedar amb en Xavi Sabaté a Barcelona, som amics de la infància, de tota la vida. Havien fet fora en Carlos Ortega i s'havia quedat de primer entrenador. I em va proposar anar allà a fer d'ajudant. Ho vam valorar amb la família, era una oportunitat d'estar en un dels millors equips del món. Ho vaig pensar molt i em va semblar que és un tren que passa un cop a la vida i que l'havia d'agafar. Ho vaig deixar tot bastant lligat... El balanç és positiu, hi ha moments molt durs en un àmbit personal i professional, però l'experiència era un repte molt gran perquè m'agrada molt l'handbol, he estat jugador, entrenador, m'he format i sempre somies en una oportunitat com aquesta.

I ara fa un any? Tornava...

D'entrada sempre els havia comentat que hi havia possibilitats que sí, que em sortís l'oportunitat d'anar a fora. Em vaig reunir amb tothom: jugadors, staff, junta directiva. I els vaig explicar que preferia estar a l'handbol de primer nivell que al de molt bon nivell per ser Sarrià. Però no és el mateix estar a la lliga de campions que a la primera estatal. Tothom ho va entendre i acceptar. I amb l'oferta em vaig comprometre a continuar ajudant l'equip, des de la distància. No en el dia a dia, però sí com pugués. I sobretot els entrenadors. Al final, un granet de sorra de tothom ha fet que la temporada fos extraordinària.

S'ho esperava?

Crec que els entrenadors, en Jordi [De Toro] i en Pere [Coll] ho van fer de cine. Hi va haver una molt bona preparació i amb el fisioterapeuta que tenim la sort de tenir, en Jordi Oliveras, que és extraordinari i que va fer que els jugadors que teníem tocats hi poguessin ser. És molt important tenir una rotació més completa i, sí que una mica de sorpresa va ser perquè tens un molt bon equip aquí, però mai saps el nivell dels altres equips. Hi anàvem a gaudir i, de passada, a guanyar.

La base de jugadors era bona.

Sí, és clar. De fet fa anys que penso que tenim equip per ser a plata, però que per circumstàncies no havíem pogut arribar a jugar la fase per pujar. I ara que ho hem fet és perquè ens ho mereixem. Llàstima que hagi marxat en Guillem Lozano, que era una peça molt important, però la resta l'haurà de suplir.

El mateix equip, amb el parell de reforços, pot sobreviure a plata? Pot arribar algú més?

Sempre ho mirem, si podem portar algú més. Però geogràficament és molt complicat i el nostre cor el volem mantenir. No volem obrir l'equip a portar gent de fora. Ni volem ni podem, perquè els jugadors d'aquí, que s'ho mereixen, i els que vinguin, benvinguts, són amb els que farem l'equip. I, després, la idea de la fase d'ascens: ens hi hem de veure.

És la categoria sota de l'Asobal.

La categoria... Serà un any molt dur. I el que vull de l'equip és que jugui millor al final que al principi, que hi hagi una evolució. I, després, que els resultats ens posin on ens toca. No hi ha problema: tothom orgullós i satisfet de la feina, a veure on arribem. Ho vam fer a la fase i vam pujar. I si anem creixent com a equip tindrem les nostres opcions de mantenir-nos. Però no tenim un equip per jugar a plata: tenim un equip de primera estatal que estem a B

L'aspecte físic serà el més determinant? O l'experiència?

L'aspecte antropomètric serà el més desequilibrant. No podem inflar els jugadors, no els podem estirar perquè facin dos metres. I si fem el nostre joc més tàctic i ràpid... Però és que els altres jugadors també són bons tàcticament, i més ràpids. Hem de veure com podem fer-los dolents, als dels equips contraris.

Escollir el tècnic, entre Salva Puig i Sergi Catarain. A 'Cata' el coneix i ell, de la categoria...

És que en Cata és un entrenador molt bo, al qual hem valorat molt. Al final ens hem decidit per una persona que és nova al club, també una mica per donar aire fresc. Acumulem uns quants anys amb persones conegudes pels jugadors i hem pensat que el seu perfil d'exprofessional, que els seus equips treballen molt bé, que juguen molt bé i poden aportar coses noves als jugadors... En Cata també, però valorem que una persona nova pot ser un estímul afegit a la feina que pot fer qualsevol entrenador.

Marxa Lozano i, veient el que ha passat a Bordils, és un bon lloc per anar a buscar un bon jugador, bé de preu... Em refereixo a Guiti, Pere Arnau...

De fet, ja ens han vingut a buscar jugadors. I les portes per a ells, ja que primer veiem la persona i després el jugador del club, sempre estaran obertes. I si un vol marxar a fora l'acompanyem sense problema. Ep! Volem que es quedi, però si pot fer un pas endavant en l'aspecte esportiu... Hem de preparar el que ve per darrere i, si marxa el Guiti, tenir l'Antonio [Moreno] preparat o l'Aleix Biosca o qui sigui al darrere. És la nostra feina.

L'últim Sarrià-Bordils va ser amb vostè a la banqueta. El pròxim serà al desembre i amb un mes sense partits després.

Està clar que els dos equips ens prepararem específicament per a aquest partit de final d'any. I una de les batalles que hem de mirar de guanyar, no la guerra, són aquests dos partits: els derbis. Evidentment, sense que

ens aparti del nostre objectiu, que és continuar millorant i si pot ser mantenir la categoria. Prefereixo perdre els dos partits i mantenir-nos que no al revés. Però anirem a guanyar-ho tot.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 06-07-2019, Pàgina 14

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/mes-esport/article/1631780-vull-que-hi-hagi-evolucio.html>